

Bilag til f. t. l. vedr. straffeloven, retsplejeloven og færdselsloven

Ved belysningen af det aktuelle strafniveau blev der taget udgangspunkt i en opdeling af voldtægt i overfaldsvoldtægt, kontaktvoldtægt og parvoldtægt samt i forsøg og fuldbyrdede forhold, jf. også afsnit 3.3. nedenfor.

Om disse forskellige former for voldtægt fremgår af redegørelsens afsnit 4.2. og 5.2. følgende:

Overfaldsvoldtægt

For *forsøg på overfaldsvoldtægt* varierede straffene fra 4 måneder og til fængsel i 2 år. Det blev i redegørelsen antaget, at »normalstraffen« måtte antages at være 6 til 9 måneders fængsel, dog med mulighed for både mildere og strengere straffe.

Det var på grundlag af det foreliggende materiale vanskeligt at vurdere »normalstraffen« for *fuldbyrdet overfaldsvoldtægt*. Et forsigtigt skøn førte dog frem til, at udgangspunktet for straffesættelsen, hvis der ikke foreligger skærpene omstændigheder, formentlig ligger i niveauet omkring fængsel i 1 år og 6 måneder. Hvis der forelå skærpene omstændigheder, var straffene udmålt til fængsel i 2 – 3 år.

Kontaktvoldtægt

Med hensyn til forsøg på *kontaktvoldtægt* skønnes det i redegørelsen, at strafniveauet nogenlunde svarer til niveauet for forsøg på overfaldsvoldtægt, dvs. 6 – 9 måneders fængsel, dog med mulighed for både mildere og strengere straffe.

For så vidt angår straffen for *fuldbyrdet kontaktvoldtægt* fremgår det af redegørelsen, at de fleste straffe ligger i niveauet mellem 6 måneder og 1 ½ år, og er der ikke anvendt vold af betydning, eller foreligger der ikke andre skærpene omstændigheder, ligger straffen i niveauet 6 – 10 måneder.

Parvoldtægt

Vedrørende *forsøg på parvoldtægt* forelå i den tidligere undersøgelse kun en dom, hvor straffen blev udmålt til fængsel i 6 måneder betinget med vilkår om samfundstjeneste.

For så vidt angår *fuldbyrdede parvoldtægter* blev det antaget, at »normalstraffen« ligger i niveauet 6 – 8 måneders fængsel, men der var i det undersøgte materiale også flere eksempler på

højere straffe i sager, hvor der forelå skærpene omstændigheder.

Konklusion og vurdering

Den tidligere redegørelse indeholdt i afsnit 5.2. følgende konklusion og vurdering:

»For så vidt angår strafniveauet for *kontaktvoldtægter* og *parvoldtægter* giver det billede, der har vist sig med hensyn til straffenes størrelse, mig ikke anledning til at overveje behovet for skærpelse af straffen. Jeg har herved lagt vægt på, at der næsten uden undtagelse er idømt ubetingede straffe, og at straffene ikke kan anses for at være kortvarige.

Straffene for de *fuldbyrdede overfaldsvoldtægter*, der er beskrevet under afsnit 4.2., og hvor der forelå skærpene omstændigheder, var på fængsel i 2 – 3 år. Udmålingen i disse sager giver mig ikke anledning til bemærkninger. Jeg har endvidere ikke noget grundlag for at antage, at straffene i sager, hvor der ikke foreligger skærpene omstændigheder, vil blive fastsat med udgangspunkt i et niveau på under 1 år og 6 måneder, som efter min opfattelse må anses for at være et passende strafniveau for sager af denne karakter.

Såfremt denne antagelse om straffen i sager om fuldbyrdet overfaldsvoldtægt er korrekt, er der imidlertid en betydelige forskel på straffen for fuldbyrdet overfaldsvoldtægt og forsøg på overfaldsvoldtægt.

Det er imidlertid ikke alene på voldtægtsområdet, der er en – til tider betydelig – forskel på strafudmålingen afhængig af, om der er tale om et fuldbyrdet forhold eller forsøg.

.....

Det giver således ikke i sig selv anledning til bemærkninger, at også straffen for forsøg på overfaldsvoldtægt er lavere end straffen for det fuldbyrdede forhold.

En række af dommene vedrørende *forsøg på overfaldsvoldtægt* i det undersøgte materiale har imidlertid givet mig anledning til at overveje, om straffen i alle sager af denne karakter ligger på et rimeligt niveau.

Der henvises herved til dom 2, 1998, og dom 4, 1998, i bilag 2, hvor der blev udmålt straffe på fængsel i 8 måneder for henholdsvis et voldtægtsforsøg på en S-togstation og en parkeringsplads under anvendelse af ikke